

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ה ניסן א' ה' ביום המשיי - מברכים החודש המולד: אור ליום ד' שעה 1:24, 12 חלקים

פרשת ויקהל פקודי - החודש

כ"ה אדר תשפ"ג

גליון תתקכ"א - שבת מברכים

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
5:28	6:27	בני ברק
5:12	6:26	ירושלים
6:47	8:06	באר אפרק

ג' סיפורים

לספר בכל שבת מברכין חודש ניסן

המגיד הק' מקאונין זי"ע היה רגיל לספר בכל שבת מברכין חודש ניסן ג' סיפורים אלו,

באומרו שלספר סיפורים אלו הוא מסוגל להשיע לבני ישראל צרמי פסח בהרחבה גדולה

===

א) מעשה ביהודי אחד שעשה לפני הג הפסח יין שרף, ונסע עמה למכירת היין, ולצורך כך היה צריך לעבור את גבולות הערים, כשעבר את הגבול תפסו אותו שומרי הגבול ולקחו ממנו החבית, כי היה אסור מחוקי המדינה לסחור עם יי"ש ללא רשות מיוחדת, היהודי בצר לו נסע תיכף להרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע ובכה מאוד על מר מצבו שלקחו ממנו את החבית שהייתה מקור פרנסתו, אמר לו ר"א שילך ויאמר לשומרי הגבול שיטעמו מהחבית ויווכחו לדאות כי בתוך החבית לא נמצא רק מים בלבד ולא יי"ש, וכן עשה היהודי,

וכן לפלא היה כשטעמו שומרי הגבול מן החבית ראו שהיא מלאה מים והחזירו לו את החבית, היהודי שב לרבי ר"א מליז'ענסק ושוב בכה על מצבו על שהחבית נהפכה להיות מים, אמר לו רבינו שיטעם עכשיו הוא מן החבית ויראה שהיא מלאה יי"ש, וכך היה שהחבית חזרה להיות יי"ש.

ב) מעשה שהיה במלך אחד שנאבדה ממנו טבעתו, והוציא צו שרוצה הוא שיחפשו את הטבעת, ומי שקיבל על עצמו את חיפוש הטבעת נתן לו המלך הרבה מעות כדי שיתאפשר לו לחפש אחר האבידה...

בעיירה אחת שבממלכת המלך

המשך בעמ' ב'

"אלה הדברים אשר צוה ה'" קאי על למעלה מה שכתוב ויקהל משה, דהיינו שעשה משה אסיפות וקהילות לכלל ישראל ללמד תורה ולחזק אחד את חברו, ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חוק, ועל זה אמר הכתוב "אלה הדברים אשר צוה ה'", דהיינו לעשות קהילות קהילות באסיפת מרעים, ע"כ.

ולפי"ז אפשר שהכתוב ממשיך "לעשות אותם" משמעו בכל הדורות לכל עת ובכל זמן, לעשות אסיפות וקהילות ולהתאחד עם ישראל כאיש אחד בלב אחד.

ועי"ז נוכח לתשובה שלימה ולהתרוממות הדעת, וכשאין דעת הבדלה מניין ומידה טובה מרובה כשיש דעת אז זוכה להבדיל בין הקודש לחול ומשתוקק להידבק אך ורק בקודש. וכל זה מרומז בתהילים (פרק קכ"ב) שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, ורצ"ל דאו כשיושבים שבת אחים גם יחד, הרי זוכים לכשמן הטוב על הראש שמרומז על השפעות טובות ברו"ג, כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, שע"י האחדות הרי הקב"ה מצוה את כל הברכות וכל הישועות טובות עד עולם.

ועוה"ד ממשיך הכתוב "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש וגו', דבא הכתוב ללמדנו ענין אסיפות מרעים בשבת אחים גם יחד שהוא שייך לכל עת ולכל זמן, הן בשב"ק והן בחול, וזהו פירושו, "ששת ימים תעשה מלאכה", שעל אף דבימות החול כ"א טרוד במלאכתו על המחיה ועל הכלכלה, זה בכה וזה בכה, בכל זאת לא ימנע עצמו מלהתאסף אף בימות החול באסיפת מרעים ושבת אחים, ו"ביום השביעי יהיה לכם קודש", דהיינו האסיפות ושבת אחים יקימו זאת ביתר שאת וביתר עז, בשירות ותשבחות וליתן שבה ושירה לקל אשר שבת ברא, ועי"ז נוכח לכל הישועות ברו"ג.

יעזור הקב"ה שנוכה לתשובה באמת ומאהבה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ונוכה להתקרב לאבשב"ש ולהיות דבקים בשמחת קיום התומ"צ והתמדת התורה, ותמיד נהיה מיט א גזונטע אידישע שמחה, שזה מרומם את הנפש ומקרבו לאבשב"ש, עבדו את ה' בשמחה ובאו לפניו ברננה, בשמחה ובטוב לבב מרוב כל.

שבת מברכין חודש ניסן

החודש הזה לכם ראש חודשים, ומובא בספד"ק שיווד בחודש זו ניצוץ אור חדש של התחדשות, ואפשר להתחדש כברי חדשה ממש, וכמובא בשם הגאון מוילנא ועוד צדיקים זי"ע (ועיין אגרא דכלה - פקודי, זאת זכרון - בא) שפירשו את הכתוב "החודש הזה לכם ראש חודשים", דכל יום מימי החודש הרי יש בו קדושת ראש חודש, והוא "החודש הזה לכם" דהיינו כל ימי חודש ניסן "ראש חודשים", שיש בו קדושת ר"ח, וכדאיאת במתני (שקלים ב) באחד באדר משמיעין על השקלים ובאחד בניסן התחילו בתרומה חדשה ומקופה חדשה, הרי דימים אלו הוא זמן של התחדשות בכל העניינים עולם שנה נפש, ומסוגל בימים אלו להודיך ולחדש המשך בעמ' ד'

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ויקהל משה את כל עדת ישראל

ענין אסיפות מרעים בשבת אחים גם יחד

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וכו' ולכאורה צריך להבין הלשון ויקהל, הרי כל התורה כולה שמושה רבינו לימד את כלל ישראל, היה בקהילה שמקודם לימד את התורה הק' לאהרן ולבניו, ואח"כ לזקנים, עד שנקהלו כלל ישראל לשמוע התורה מפיו של משה רבינו רעיא מהימנא קדישא, ומה מדייק לנו כאן הכתוב ויקהל משה.

ובתורה איתא פשטים עד אין סוף, ונראה לבאר הענין על פי מה שכתוב ברש"י הק' שענין זה היה ממחרת יוה"כ ע"כ.

שאחר שירד מן ההר אל העם עם הלוחות שניות, כמובא בספד"ק שאז עשו כלל ישראל תשובת המשקל ממה שעשו מקודם בדתם מן ההר עם הלוחות הראשונות ואז קרה מה שקרה, וכן ג"כ בפעם הזה ניסה הס"מ שהוא השונא האמיתי נחש הערמומי וכל כוחו שוב פעם להכשיל ולהטות את כלל ישראל בחטא רח"ל, אף כאן בפעם הזאת לא הצליח בזה, משום שכבר הכירו את מעשיו ממה שעשה להם בפעם הקודמת, דאז היו החשכות והבילבולים גדולים עד למאוד, דמצד אחד עמד הלינקער והראה להם מיטתו של משה שמוליכים אותו בשמים, דהיינו שהוא כבר נסתלק ואינו כי לקח אותו אלוקים, כמובא בחז"ל ובמדרשים, ומצד שני היה הערב רב שעשו צרות לכלל ישראל במעשיהם, והניסיון היה כ"כ מר ונמהר מכל הצדדים, ומרוב עירבוב הדעת לא עמדו בניסיון הקשה רח"ל.

ולכן עכשיו כבר הכירו בפעם הזאת היטב את הנחש הערמומי ואת מעשיו ולא הלכו אחריו, וביזה"כ זה שעבר עליהם, עשו תשובה אמיתית תשובת המשקל ונתחזקו כלל ישראל באמונה "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", ולא זזו מאמונה זו בהשי"ת ומשה רבע"ה ומכל הצדיקים, ומרומז בזה לא רק מהצדיקים שבאותו הדור, אלא כל הצדיקים עד סוף כל הדורות מרן הבעש"ט הק' ותלמידיו הק' זיע"א.

והיה אז התגלות דיום הכיפורים, א גוולדיגע יום התשובה, ולא הרפו כלל ישראל, הגם שהס"מ היה שוב פעם בפעולותיו להכשיל כלל ישראל בצרות רבות וניסיונות קשים ומרים, לא הצליח במעשיו וכלל ישראל ידם על העליונה וניצחוהו, והיה אצלם א ריכטיגע לעכטיגע יום הכיפורים בתשובה אמיתית.

ולמחרת יום הכיפורים כשירד משה רבינו מן ההר אל העם וראה את כלל ישראל עוסקים בתשובה ובמעשים טובים ובאמונה שלימה ראה שפנים חדשות באו לכאן, כשראה זאת משה רבע"ה, מיד "ויקהל משה" בלשון חיבה, שחיבה יתירה נודעת להם באותו זמן בעיניו של משה, מאחר שראה איך שעם ישראל נתחזקו בתשובה אמיתית ובאמונה שלימה.

וזהו שמדייק הכתוב כאן "ויקהל משה", דייקא כאן היה בחיבה מיוחדת מאחר שראה את כלל ישראל אוזי זיס און לעכטיג שנתברכו במאור פנים, או הקהלים כולם כאחד את כל עדת ישראל בכללות ובפרטות בחיבה יתירה.

אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם, ששת ימים תעשה

מלאכה וגו' (לה, א-ב)

לכאורה מאחר שכתוב אשר צוה ה' מובן שלכן צוה ה' בשביל לעשות אותם, ומה מדייק הכתוב במה שכתב לעשות אותם. והנראה עפ"י הידוע מהרה"ק בעל החידושי הרי"ם זי"ע שפירש

ביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה' (לה, ב)

כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליא (זה"ק יתרו פת). הנה נועם עריבות טעם שבת קודש למה הוא דומה, לבן מלך שמחמת מעשיו המוקלקלים נתרקם מאת המלך, ורק ליום אחד היו מביאים אותו אל המלך להסתופף בצילו, ובדואי באותו יום היה לו שמחה גדולה שהוא הוד אביו המלך, וכל רגע מהיום היה יקר לו מאד ומתעדן ומתענג בזמן ההוא, אמנם כל זה איננו שוה לו בכל עת אשר חשב לנפשו כי עוד מעט ופנה יום, ויחזירו אותו שוב למקום הרחוק ולא יהיה קרוב עוד לאביו המלך, ונפשו עגמה לו עד מאד, ואמר לו המלך כי אל לו להצטער על כך, כי ביכולתו ליטול מביט המלך מכל טוב וכל הדברים הטובים שיצטרכו לו בעת שהותו מרחוק, ועליו רק לנצל את היום הזה, למלאות אסמו דק סיפוקו

עריבות השבת
ג"פ"ק כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט זיע"א

לדרכו הארוכה. וכן מקדושת השבת, בזמן אשר קרובים למלך עולמים יש לו לאדם למלאות מלא חפניים טיבותא לכל ימות השבוע, וכל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליא.

מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבתי שמה (שבת י); א מתנה איז נישט קיין פארדינסט, וזה לא התחייבות מצד הנותן, כי הנותן מתנה מאליו נותן, מרוב טובו ואהבתו, והנותן מתנה - בעין יפה נותן **(עפ"י ב"ב נא);** א"כ הרי בוודאי שיש לכל אחד ואחד מישראל חלק במתנה זו, אף הפחות שבפחותים. ועוד זאת, דכיון שהיא מתנה לכן יכולים ליכנס לשבת מתוך ימות החול, בלי ענינים ממוצעים ביניהם, אלא מתוך החולין של ימות החול אל קדושת השבת, ופשוט את בגדיו ולבש בגדים אחרים **(ויקרא ו, ד).**

אי' הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו (שבת שם), וי"ל דההתעוררות והשמחה שיש לכל בר ישראל בכניסת השבת שהנה הנה מגיע השבת, באה מוכח הודעה זו, וזו היא ההודעה.

וכמסופר על הרה"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א ששאלו הרה"ק מלובלין זיע"א היודעים אתם מתי נכנס השבת, וענהו הרה"ק, הן, כאשר שב"ק נכנס מתחילים גידי היד שלי לדפוק ודא לדא נקשן, והראה לו את ידו וכו' **(ראה שיחות חיים ו:).**

הקב"ה נתן לנו את שבת קודש אוצר סגולה, מטמון יקר, מתנה טובה שאין כמותה אצל כל האומות, ואם כן למה נבלה את הזמן היקר הזה בדברי הבל וריק. ואם קבלנו מתנה, צריכים לשמוח עליה, כי המקבל מתנה לבו שש, ובפרט שקבלנו מתנה כה חשובה ויקרה, שבת קודש, אזי בוודאי שצריכים לשמוח ביותר.

אמירה נעימה
פנינים על הפרשה

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם משה רבינו הקהיל את כל בני ישראל ואמר להם אלה הדברים - דברים אלה, כגון להקהילכם וללכדכם תמיד בלב אחד ובעצה אחת, הם הם רצון ה' יתברך **"אשר צוה ה' לעשות אותם"** (הרה"ק ר' שמעון מירוסלב)

ויקהל משה (שם) למחרת יום הכיפורים (רש"י) משה רבינו רמו לישראל, שלא רק ביום הכיפורים צריכים להיות חדורים סליחה ומחילה, אחוה ורעות, אלא גם למחרת יום הכיפורים חייבים להמשיך במידות אלה. (הרה"ק ר' משה מקוברין)

למה נאמרה פרשה זו בהקלה? לפי שראה משה שעתיד ביהמ"ק להיחרב בעוון שנאת חנם, עמד והקהילם בטרם מסר להם עניני המשכן. לרמוז: האחדות והליכוד של היהודים בצוותא, תנאי ראשון הוא למעשה המשכן.

ברכת האחדות
שני שותפים, שפרץ סכסוך ביניהם, הגיעו אל הרה"ק מהר"ש (רבי שמואל) מליובאוויטש, וביקשו מהרבי שיפסוק מי מהם צודק. אמר להם הרבי:

"אשאל אתכם שאלה. במקום אחד אמרו חז"ל 'מזלם של שניים - עדיף, וכן נאמר 'טובים השניים מן האחד'. לעומת זה נאמר 'קדרה של שני שותפים, לא חמה ולא קרה. איך מתיישבים המאמרים הללו?
אלא ההסבר פשוט: כל עוד השותפים פועלים מתוך אחדות, שורה עליהם ברכה גדולה. על זה נאמר 'טובים השניים, כשהם 'מן האחד' - מאוחדים. אולם אם זו 'קדרה של שותפים', הרתחת וגועשת, כי-אז זה מצב לא-מוצלח"...

ששת ימים תעשה מלאכה
הקדים להם אזהרת שבת לציווי מלאכת המשכן, לומר שאינו דוחה את השבת (רש"י) משה רבינו רצה להראות לישראל עד כמה חביבים הם לפני ה'. שאילו לגבי עבודת המשכן שנעשית בשביל כבוד ה' יתברך, אסור בשבילה לחלל את השבת, אבל לגבי פיקוח נפש של ישראל, אפילו ספק פיקוח נפש דוחה את השבת. (חתם סופר)

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם משה רבינו הקהיל את כל בני ישראל ואמר להם אלה הדברים - דברים אלה, כגון להקהילכם וללכדכם תמיד בלב אחד ובעצה אחת, הם הם רצון ה' יתברך **"אשר צוה ה' לעשות אותם"** (הרה"ק ר' שמעון מירוסלב)

ויקהל משה (שם) למחרת יום הכיפורים (רש"י) משה רבינו רמו לישראל, שלא רק ביום הכיפורים צריכים להיות חדורים סליחה ומחילה, אחוה ורעות, אלא גם למחרת יום הכיפורים חייבים להמשיך במידות אלה. (הרה"ק ר' משה מקוברין)

למה נאמרה פרשה זו בהקלה? לפי שראה משה שעתיד ביהמ"ק להיחרב בעוון שנאת חנם, עמד והקהילם בטרם מסר להם עניני המשכן. לרמוז: האחדות והליכוד של היהודים בצוותא, תנאי ראשון הוא למעשה המשכן.

ברכת האחדות
שני שותפים, שפרץ סכסוך ביניהם, הגיעו אל הרה"ק מהר"ש (רבי שמואל) מליובאוויטש, וביקשו מהרבי שיפסוק מי מהם צודק. אמר להם הרבי:
"אשאל אתכם שאלה. במקום אחד אמרו חז"ל 'מזלם של שניים - עדיף, וכן נאמר 'טובים השניים מן האחד'. לעומת זה נאמר 'קדרה של שני שותפים, לא חמה ולא קרה. איך מתיישבים המאמרים הללו?
אלא ההסבר פשוט: כל עוד השותפים פועלים מתוך אחדות, שורה עליהם ברכה גדולה. על זה נאמר 'טובים השניים, כשהם 'מן האחד' - מאוחדים. אולם אם זו 'קדרה של שותפים', הרתחת וגועשת, כי-אז זה מצב לא-מוצלח"...

ששת ימים תעשה מלאכה
הקדים להם אזהרת שבת לציווי מלאכת המשכן, לומר שאינו דוחה את השבת (רש"י) משה רבינו רצה להראות לישראל עד כמה חביבים הם לפני ה'. שאילו לגבי עבודת המשכן שנעשית בשביל כבוד ה' יתברך, אסור בשבילה לחלל את השבת, אבל לגבי פיקוח נפש של ישראל, אפילו ספק פיקוח נפש דוחה את השבת. (חתם סופר)

ג' סיפורים
לשבת מברכים ניסן המשך מעמ' ב'

הזה היה גר איש יהודי עני ואביון, שלא היה בידו מאומה להכין את צרכי הפסח הקרב ובא, אמרה לו אשתו, הנה אתה רואה שהמלך נותן מעות למי שרוצה להפיש את טבעתו, לך איפוא גם אתה ותאמר שאתה ג"כ רוצה להפיש את טבעתו היקרה של המלך, ובממון שיביא לך המלך יהא לנו במה להכין את צרכי החג,

נראתה בעיניו עצת אשתו והלך אל המלך והציע את עצמו לחיפוש האבידה, ואכן קיבל את הממון, נסע מיד לעיירתו והכין את כל צרכי החג לה' סדרה,"

אחד מייעוציו של המלך היה כומר שומא ישראל וכראותו את היהודי מהין לקחת ממנו של המלך עבור חיפוש האבידה לא היה יכול לסבול זאת איך רימה היהודי את המלך והוציא ממנו ממון, הלך הכומר לביל חג הפסח מתחת הלון ביתו של היהודי וראה איך שאוכל ושוחה ואינו עוסק כלל בחיפוש הטבעת, מיהר אל המלך ואמר לו: יבוא המלך עמי ואראה לו מה עשה היהודי עם המעות, הלך המלך עמו, וראו את היהודי יושב כמלך בגדוד, כשעמד המלך מתחת הלון ביתו אמרו אז אצלו את החרה של "דיינינו" ושמו של הכומר ג"כ היה "דיינינו", ואמר המלך הנה עכשיו עושה היהודי חקירה מי גנב טבעת המלך, ומולם אומרים "דיינינו",

הבין המלך שהכומר הוא הגנב הנוכל, וצוה המלך לאסור את הכומר ולהכותו עד שיודה ואכן נודע הדבר שהוא שלח ידו בטבעת המלך.

ג) מעשה ביהודי אחד שעבד אצל פריץ, פעם התפאר הפריץ לפניו שאלולא היה נותן לו פרנסה היה גזוע מרעב ח"ו, היהודי ענה לפריץ: הלא יש אלוקים בשמים הזן ומפרנס לכל, ואתה הנך רק השליח, כששמע הפריץ את דיבוריו של היהודי חרה לו מאוד ונטל ממנו את פרנסתו, היה זה לפני חג הפסח והיהודי העני לא היה בידו איך להכין צרכי החג, לאותו פריץ היה קוף שהיה חביב עליו מאוד, פעם נכנס הפריץ לנקות את אוצר מטבעות הזהב שלו, וכשראה הקוף איך מנקה הפריץ את המטבעות עם הרוק שבפיו, עשה גם הוא כמעשהו,

אלא שהקוף בלע את המטבעות, עד שהתמלא כריסו במטבעות זהב ונפל פגר מת, הפריץ שלא ידע על סיבת המוות החליט לזרוק את הנבילה לבית היהודי, כשראה היהודי את הנבילה בביתו הבחין שנבקע בטנה ומטבעות זהב נוצצים מתוכה, נטלם והוציאם להוצאות החג, לביל פסח שלח הפריץ לקרוא ליהודי ובידר אצלו מנין לו כל זה, סיפר לו היהודי את כל המעשה, או אז הודה הפריץ כי השי"ת הוא הזן ומפרנס להכל.

על הצדיקים

סיפורי הוד מהרה"ק התפארת שלמה וקשרי הידידות והערצה עם רבוה"ק מלעלוב זיע"א לרגל יומא דהילולא כ"ט אדר (תרכ"ו)

הסוכרייה והמסר ששלח התפא"ש למוהר"ד

כתב בספר עטרת שלמה דף ב' בזה"ל: "עוד בהיות אדמו"ר הרה"ק בעל תפארת שלמה זצ"ל בן המוש שנים משך אליו את תשומת לבו של הרבי ר"ד מלעלוב זיע"א, אשר קרא אותו מבין חבורת ילדים ונתן לו "ציקעריל" (סוכרייה) ולהש לאונו אתה תתקן מה שלא היה לוקינר, שלא חסר לו כלום רק מה שלא דרך בדרך החסידות. ע"כ. (ספר מגדל דוד)

אגרת קודש ששלח ה"תפארת שלמה" מראדומסק לבני הרה"ק שרן ובינו משה מלעלוב לאחד הסתלקות אביהם הק'

ב"ה יום א' י"ד אדר ראשון תאי"ד לפ"ק פה רדאמסק.

מרהוק אקרא לשלומי אמוני פרי קודש הלולים הנחמדים מפז ומפנינים. הנה האחים הקדושים המופלגים והסידים שמם תפארתם מ' יצחק דוד. וה"ה מ' אלעזר מנחם מגדל נ"י ויבקע בשחר אורם. קול רעם בגבורתה מהיריד לב אנוש ככה חיל ורעדה אהותני בבוא מגילת ספר מספד תמורורים אשר ערכתם כ"ה טבת.

אנה פנה נשיא אלקים איכה הוי ואבוי אתליל אנוחת כהרי גלבוני על נפש הצדיק אשר עלתה למרומים ושבתק לן חיים.

אוי לנו שה פזורה איכה תרביץ בבוא שמש בצהריים ככה נר ישראל צפירת תפארה. מי ינחם אתכם תפלת משה איש האלקים אור זרוע ואשרי בניו אהרין המקום ינחם אתכם בתוך שארי אבלי יהודה וירושלים ועד מהרה ישמע קול מבשר בימינו יולך לימין משה ובניו ותלפיות אריאל אריאל.

ועתה בנים אל תאחרו מלהודיע לנו תיכף בבוא דברי האגרת הזאת לידכם עם הכסף, וגם תדעו כי יגעתי והרחקתי נדוד במקומות לאנשים הנדיבים אשר קבלו על עצמם לשלוח נדבכם לעיה"ק לבית אביכם אדמו"ר הצדיק יסוד עולם זיע"א ועב"י והן בעודנו חי לא שמעתי קול נהי היה לי טרדות גדולות וקושי עד שקבצתי יד על יד המעות המושב פה. ואשר היה מוטל עלי לעשות עשיתי בכל מאמצי כחי ואנשים הקירים הנקובים בשמותם הגדולים הנעימים אשר נדדו לנסוע לקבץ את הכסף. ה"ה הרב המאה"ג החסיד מ' נתן דוד שיחי, לא הודעתי שורש דבר אם היה לכסף מוציא בידם וסכום כמה כי לעת כזאת צוק העתים גברו ואשר כתבתם כי שמעתם צוואות אביכם הצדיק זלה"ה כי אנשים אשר נדרו לתת משקלם בכל שנה קבלו על עצמם ליתן לו ולזרוע אחריו. לפי דעתי דבר גדול הוא ורחיק.

ועל להבא לא ידעתי איך יפול הדבר, צוד לא ימאס תפלת כביר ויקויים בכס "ולא ראיתי צדיק נעזב", ואל תאחרו להודיע לנו ע"י דואר הראשון ובחתימת

ידי... פה.

ואל תאחרו להזכיר את זכרוני וזכרון שמות האנשים ... ארץ החיים בקבר הצדיק תפלתו וצדקתו יעמוד עד דור... מלך המשיח ביופיו תחזינה עינינו בשונו לציון אמן.

כ"ד (כן דבריי) הק' שלמה הכהן בהרבני מו"ה דב צבי הכהן זלה"ה שלמה הכהן בן פרומעט לע"ה ליראת שמים ולתשובה שלימה במהרה. ז' גיטל בת ריזול, בתם הכלה שרה, בתם דבקה. בנם מאיר צבי הרש. בנם אברהם ישכר בער לגדלם לכ"ט. ארי לייבוש הכהן בן גיטל ז' גליקא בת בריינא. בתם רחל, התנחם אליעזר ליפמאן בן טובא. ושלוש להרבני השלם מהו' יהושע נ"י יקבל שבעים זהובים 70 מה ששלחה זוגתו תחי', על היוצאות לבוא לביתו.

בקשתי מאד ממנו לקיים הבטחתו להזכיר אותו ואת ביתי לטובה על קברי הצדיקים ובפרט על קבר הצדיק ז"ל זיע"א ועל כל ישראל. יקבל מה שאני שולח לו שנים עשר זהובים ממנו. גם בקשתי בעת יבוא לביתו בשלום להביא עמו אבנים מהר הזיתים. וגם אגודת אזור וגם אבנים או עפר מקברו של הצדיק זלה"ה וגם ילקט אבנים או עפר מקברו של זכריה הנביא ושאר קברי הצדיקים.

לפרוס בשלום הרב החסיד מהו' אפרים פישל נ"י ובשלום הרבני החסיד מהו' ברוך זאב ולה"ה הרבני מהו' אליעזר ליאפ בשלום הרבני מהו' סיני נ"י.

מה כתב בבתי"ק התפא"ש על רבוה"ק מלעלוב נכדו של רבינו התפא"ש, ה"ה אדמו"ר רבי יצחק מאיר הכהן רבינוביץ זצ"ל מצטט בתחילת ספרו "עטרת שלמה" את כתב יד קדשו של זקינו בעל ה"תפארת שלמה" מראדומסק ז"ע שכתב בעצמו שורה של שמות צדיקים, בטורו האחרון הוא מותב וזה לשונו הזהב: "נשמת הרב ר' דוד מלעלוב, נשמת בנו הרב ר' משה ז"ל נשמתו גנוזה בארץ ישראל." ע"כ

לא לחשוך לכסף

זוי העמודים והשוקיהם כסף: פ"א הרה"ק בעל תפארת שלמה ראה למדן אחד שישב כל הלילה בבתי"מ ולמד ג' דפים גמ' עם תוס' בעיון והלמדן היה בטבעו אוהב כסף, ויאמר אליו זקני זצ"ל זוי העמודים (פ"י שלמדת ששה עמודים גמ') והשוקיהם כסף ועדיין יש לך חשק לכסף. (הרה"צ רבי יצחק מרדכי הכהן אב"ד פלאוונא זצ"ל בן הרה"צ רבי צבי מאיר אב"ד ראדאמסק בנו של ה"תפארת שלמה")

הצדיקים אינם רואים רע על ישראל

בתפארת שלמה מועדים דף קנ"א בזה"ל: כמו שידענו מבחינת אדמו"ר הצדיק האלקי ר"ר פישילי מסטריקוב ז"ע, שמועולם לא היה יכול להאמין ששום אחד מישראל יחטא ויעבור עבירה, וכל מה שהגידו לו הכל היה מזבז, כי אמר כי איש ישראל לא יחטא, וזה מגודל קדושתו ודביקתו בהש"ת כנאמר לא הביט און ביעקב עכ"ל. (הגה"צ רבי שמואל צבי הירש זצ"ל אבד"ק וויערעבניק "נפלאות

התפארת שלמה" ע"ק"ד)

בזכות מו"ס "תה" ליהודי

פעם במוצאי שבי"ק נמנס התפארת שלמה ז"ע לביהמ"ד ואמר יהודים תרחמו אפשר רוצה מישוהו כוס תה, עכשיו הביאו נשמה בעלמא דקשוט ולא מצאו בו כלום, רק שפעם אחת הושיט לאדם כוס תה, אני יודע כי עוד לא עשיתו כלום על זה העולם, אפשר רוצה מאן דהו כוס תה והרי זה יהיה גם לי טובה.

עבירות אתה עושה בעצמך ומצוות אתה מכבד אותי

שמעתי שבעירו ראדאמסק היה שם איש מסור אחד ובעל עבירה ר"ל, והוא הטמין עצמו תמיד מפני זקני זצ"ל שלא יראה ויאמר לו דברי תוכחה, אבל פ"א עשה האיש ההוא ברית מילה, ובעל מרחו היה מוכרח לילך להרב לכבדו בסנדקאות מנהג, ובביאו לזקני זצ"ל אמר בזה"ל: רבי, באתי לכבד את רבינו במצוה, ותיכף השיבו זקני זצ"ל: עבירות אתה עושה בעצמך ומצוות אתה מכבד אותי? שאלו האיש אם רבינו יבייש אותי ולא יהיה על הברית מילה יהיה לרבינו עבירה? השיבו זקני זצ"ל: אתה עושה עבירות גדולות מאוד ולי אין אתה מניח לעשות אף עבירה קטנה הזו, ונמנס עמו בדברים ואמר לו דברי תוכחה עד שהאיש הטיב דרכו. (הנ"ל)

דברי התוכחה שאמר הרה"ק מקאומיד להרה"ק התפא"ש

עבודת הצדיק המנהיג הוא לרדת אל העם אמילו מפריע לו מעבודתו

שמענו בשם מהר"ש הכהן ז"ע מראדאמסק (בעל תפא"ש) שהיה אצל הה"ק מו"ה יהוקאל מקאומיד ז"ע, והתנצל לפניו כאשר החלו או לנסוע אליו ולקבל ברכתיו וזהו מבלבל אותו ומטרידו הרבה מחסידותו ומעבודתו, ובפרט ביטול שיגוריו תורתו, ורצונו למנוע את עצמו מזה לגמרי ושלא להניח לבוא אליו.

והשיבו הה"ק מקאומיד ז"ע: הלא ת"ה אתה ומדוע לא יעמדו לפניך דברי הגמ' (סוטה כא): היכי דמי חסיד שוטה כגון דקא שבעה איתתא בנהרא ואמר לא אורח ארעא לאיסתמולי בה ואצילה, וכי גם אתה תרצה להיות כזה, הלילה, כי הלא אם יבואו אליך לדרוש אלקים אולי תוכל להציל נפשות ישראל בעצתך ובתפילתך (ברוהיות או בגשמיות) ולא תוכל להתעלם, עכ"ל הה"ק מקאומיד ז"ע.

מסירות נפש לטובת איש יהודי

הרה"ק התפארת שלמה מראדומסק ז"ע פעם בעת שיחתו עם קהל שלומו החל באמצע דבריו לבייש אחד שעמד בין הקהל, והתנפל עליו בקול, אחד מאנשי שלומו שעמד לצידו של התפארת שלמה, לחש לאוזנו, רבי עד היכן, הרי זה המלביץ פני חבריו ברבים (סנהדרין קז). נענה לו התפארת שלמה בקול ואמר לו: נו, סיים את דברי הגמרא, אין לו חלק לעולם הבא, והוסיף התפארת שלמה ואמר, מאז שישבתי על כסא ההנהגה הפקדתי את חלקי עולמם הבא עבור טובת ישראל [בדרכו לפעמים לעשות טובה ליהודים על הבזיונות]. יזעובי"א

הילולא דצדיקא

יום כ"ז אדר	- רבי יוסף שאול ב"ר ארי' לייב נתנון מלמבוא-לבוב ב' שו"ת שואל ומשיב (תשל"ט - אדר א')
יום כ"ח אדר	רבי יצחק אבוהב המהר"י אבוהב מאמשטרדם (תנ"ג) המקובל רבי חיים ב"ר יהוא סטואני מהוד (תשל"ט) רבי ישעי' מיאסי ב"ר משה - כליל תפארת/הזון ישעיהו ועוד, תל' ר"מ מקרעמניץ, אהבת שלום (תשל"ט) רבי אלטער מאיר דוד הלוי מוואלבראם ב"ר יצחק מנחם (תרע"ג) רבי מרדכי זוסיא מטרויסק האצאליס ב"ר מנחם נחום מבריסק - חתן רבי יצחק מבהוש (תרצ"ו)
יום כ"ט אדר	רבי משה ב"ר יעקב ניישלאס אב"ד סקוירא וסערדעהלי (תשנ"ז - אדר א') - רבי שמואל ב"ר שלמה לניאדו ב' בית דינו של שמואל (תק"י) רבי שלמה ב"ר ארי' לייב יורבארוג מוילנא ב' באר שבע (תקפ"א) רבי חיים מאיר ראזענבוים ממואשלי ב"ר ישכר בער מסטראוויץ (תשס"א) - רבי משה פייבוש נפתלי מסניאטין ב"ר אהרן אריה מלאטקוויץ (תרע"ג - אדר ב') רבי שלמה שמואל מטשערנביל ב"ר ברוך אשר (תרצ"ו - אדר ב') רבי יצחק ב"ר אשר - הבחור משפייז הי"ד - נכד ריב"א מבעלי התוס' (תתקנ"ו)

א' ניסן	רבי צבי אביגדור אשכנזי אב"ד מונקאטש ב"ר אברהם משה (תקפ"ו) רבי שלמה ב' תפארת שלמה מראדומסק ב"ר דב צבי הכהן רבינוביץ (תרכ"ו) רבי יקותיאל זלמן מליובאוויטש חתן רבי דובער ב"ר יוסף שמהה בונים - חתן הקדושת לוי (תרכ"ז) רבי אברהם שאה אהל אברהם מקויברסדארף - י"ם ב' יהודה לייב (תרכ"ו) רבי פנחס נתן מרודיק ב"ר אליעזר צבי מקאמאראנא (תרצ"ב) רבי חיים מלודו' ב"ר עמנואל מפשעדרבור (תש"ב) רבי יואל ב"ר יעקב שלמה בער מראדאפערט ס. פאולו (תשנ"ג) רבי חיים שמואל ב"ר דוד בירנבוים חתן הגרעק"א - מעשה חושב על שער המלך (תרכ"ו) - היום נפ' ר' דוסא (ירושלמי מ"ק גט. בסוף המס') רבי ישעיהו ב"ר ישראל חזקיהו באסאן ב' שו"ת לחמי תורה (תצ"ט) רבי שמואל ב"ר נתן נטע קלעיץ ב' מחצית השקל על מג"א (תקס"ו) רבי אלימלך ב"ר חיים מאיר יהואל השרף ממוגלניצא ב' אמרו' דברי אלימלך מגרודוויסק (תרכ"ב) רבי משה דוד אשכנזי מסטאטסלוב ב"ר אשר אנשיל רבי משה יוסף ב"ר מיכאל הופמן הידין מפאפא ב' מי באר מים חיים (תרפ"ח) - רבי שלום דובער שניאורסון ב"ר שמואל מלובביטש (תר"ם) רבי ברוך אב"ד וורמייזא ב"ר מאיר - אביו של המהר"ם מורטנבורג (מ"ח) רבי ישראל דב בער לרנר ב"ר מרדכי משזוסק - חתן רבי יצחק מבענדער (תרע"ו) רבי יעקב יוסף ב"ר דוד טורסקי מסקווירא (תשכ"ח)
---------	--

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

מחדש.

כמו"כ הקמת המשכן שבזה החודש הרי היא התחדשות כביכול להקב"ה על השראת השכינה בתוכינו, שזה ממש תיקון השלם ועלי לכל כלל ישראל, ואין לך שמחה לפני הקב"ה כיום הקמת המשכן (מגילה י:).

וכן בזה החודש התחילו עם ישראל להקריב קרבנות לה; קרבן פסח וכן קרבנות הנשיאים שבחודש זה, וזה הנחת רוח וריח הניחוח לה.

ולכן החכם עינו בראשו, לנצל כל רגע מחודש זה, כל כולו קודש להשי"ת, ועי"ז נוסח להתחדשות אמיתית, וכנ"ל שהחודש הזה הוא הראש לכל חודשי השנה, כמו שתפקיד הראש הוא ליתן חיות לכל איברי האדם, כן חודש זה הוא החיות לכל חודשי השנה.

וכידוע מהחווה הק' מלובלין זי"ע שבי"ב ימים הראשונים של חודש ניסן רשם לעצמו כל מאורעות השנה יום לחודש יום לחודש, וכידוע שבשנתנו האחרונה לימי חייו רשם, עד ליום ה' שמרמז על חודש מנחם אב שהוא החודש החמישי שבו נסתלק הרה"ק מלובלין זי"ע. הרי דבחודש זה מונחים כל החיות והכוחות הרוחניים שבכל השנה, ואשרי האיש שיקדש עצמו בחשבנה דיבור ומעשה וזכה עי"ז להתחדשות בעבוה"ש.

וכידוע מהרה"ק מברדיטשוב זי"ע שמפורסם עד פסח בשלושים ימים אלו צריך כאו"א מישראל לצאת מהמזצרים שבו הוא שרוי, עד בהגיעו ליו"ט פסח יזכה לגמרי ליצימ"צ, ע"כ.

ולכן צריך לנצל קדושת ימים הללו, בקדושה וטהרה להיות מוסיף והולך בכל יום עד שיזכה להכנס לחג הפסח כדבעי, דהרי רק לאחר שיצאו ממצרים אז זכו לחג הפסח וכימים ההם בוטח הוה, לאחר שידדך לגמרי בימים אלו יזכה לאור הגדול דיו"ט פסח, ירחם המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"י.

ובפרט בימים אלו שאנו נמצאים עדין בחודש אדר שמרבים בו בשמחה ויורד עדיין כל ההשפעות לחודש זה, ומאידך גיסא כבר סמוך ונראה לחודש ניסן חודש אשר ישועות בו מקיפות, אז בוודאי הזמן המסוגל לעלות ולהתעלות דרך העולה ביתא-ל.

יעזור הקב"ה שנוכה כלנו לכשר"ע ליכטיגע פרייליכע פסח, און א כשר"ן ליכטיגן פרייליכן תמיד, שנוכה ליציאת מצרים כאו"א לפי בחינתו ומצבו, ונוכה עוד בזאת השנה לאכול מן הובחים ומן הפסחים בבנין ביהמ"ק מיט א זיסן אופן אויף אייביג.

את עצמו ולזכך את החומר לצורה להופכו לכולו טוב.

ולהבין למה דווקא בחודש ניסן אז הוא הזמן להתחדשות ולהיבראות מחדש, עפ"מ דאיתא בגמ' (ראש השנה יא.) מחלו' בין רבי אליעזר ורבי יהושע, ר"א אומר בתשרי נברא העולם ור"י נחלק עליו דבניסן נברא העולם, ע"כ. ואפ"ל שאלו ואלו דא"ח, ולא נחלקו כלל, דהן אמת שבתשרי נברא העולם בגשמיות ובחיצוניות למשל האדם ולהבדיל הבהמות וחיות, וכן עוה"ד כל העולם כולו, ובניסן נברא העולם ברוחניות ופנימיות הדברים, דהיינו כוח הרוחני שבאדם וכוחותיו הנעלים, וכן בחיות ובבהמות, ובר"מ שבתשרי נברא נמר, נשר, צבי, אריה, ובניסן נברא כוחות הפנימי דהיינו עז נמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי, וכמו"כ בדומם, עד"מ בנין ביהמ"ד שהבנין כשלעצמו בגשמיות ודבר זה נברא בתשרי, אבל חלק הקדושה שבו שבא מכוח התורה ותפילה נברא בניסן, ולכן עבודת האדם בהאי עלמא להוציא כוח הרוחני שבכל דבר בד' יסודות הבריאה ארמ"ע (אש ורוח מים עפר) ולהכניסם כולו לקדושה, וכל העבודה הנ"ל החל לאחר חטא עין הדעין, דלפני חטא עוה"ד הרי היו הכל כולו טוב עולם התיקון בלא שום רע כלל, ואף הגשמיות היה כולו רוחני, אלא לאחר החטא שעולם חשך בעדינו, מאז אדם לעמל יולד לברר כל חלק הטוב ולזכך לקדש ולטהר את כל העולם כולו.

ולכן דווקא בחודש זה שנברא חלק הרוחני של העולם אז הוא הזמן שמקבלים כוחות חדשים לחדש את עצמו כברי' חדשה, דהרי הנשמה היא החלק הרוחני שבאדם והגוף הוא החלק הגשמי שבו, וכנ"ל שבחודש זה נבראו כל החלקים הרוחניים שבעולם, לכן בסוהו להגביר החלק הרוני על הגשמי, דהיינו חלק הנשמה שבו על חלק הגוף שבו ולהיבראות מחדש ממש.

חודש של התחדשות

מאז בריאת העולם, חודש ניסן הוא חודש של התחדשות, יציאת מצרים שבחודש זה, הרי גאולה חדשה בעבר ובהווה שבכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, כאו"א מהמצרים שלו ולהיגאל עצמו

"ראש חודש ניסן איז די שענסטע טאג פון יאהר" ~ מאמרים במעלת ימי חודש ניסן מרבוה"ק ~

דורשי רשומות אמרו (אמרי נועם, אהבת שלום, היהודי הק' ועי' 'בית אברהם'), שתבית ויקהל עולה בגימטריא כמנין מקוה (151), כי ישיבת בני ישראל בהקהל מטהרת ומקדשתם כטהרת המקוה.

נוראות כתב הרה"ק בעל ה'תניא' זי"ע באגרתו הקדושה (איגרת הקודש כ"ג), ח"ל: 'שמעתי מרבותי, כי אילו נמצא מלאך אחד עומד במעמד עשרה מישראל ביחד, אף שאינם מדברים בדברי תורה, תפול עליו אימתה ופחד בלי גבול ותכלית משכינתא דשרי עליהו, עד שהיה מתבטל ממציאיתו לגמרי. עכ"ל.

ב'שם משמואל' (תולדות תרע"ז, שבועות) מביא כן בשם הרה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א, שכל מקום שיש בו עשרה מישראל, אפילו מלאך שבא לשם מתמוגג מפחד, משום דכל בי עשרה שכינתא שריא.

בליל ר"ח ניסן שנת תשמ"ז לפ"ק התקיימה שמחת נישואין בעיה"ת בני-ברק, בהיות בחתונה שאלתי אחד מדידי מי קבע יום חתונה בר"ח ניסן, בזמן שהכל עסוקים בהכנות המרובות לפסח הקרב ובא (בימים ההם עוררה חתונה בזמן כזה תמיהה), נענה אחד מבני המשפחה שזקה"ק הרה"ק מרן רבי משה מרדכי מלעלוב זיע"א הוא אשר קבע את תאריך החתונה [באותה שעה כבר נשבה ארון האלוקים, ונשמתו הקדושה עלתה בסערה השמימה באותה שנה ביום כ"ד לחודש טבת], כי בימי חנוכה שאלו אותו המחותרים מתי לקבוע את יום החתונה, והוא השיב להם: "ראש חודש ניסן איז די שענסטע טאג פון יאהר" (ר"ח ניסן הוא היום המיוחד והיפה ביותר מכל השנה כולה), וכבר אמרו (שבת 97): 'אותו יום נטל עשר עטרות'.

מאד הפליג הרה"ק ה'אבני נזר' זי"ע את קדושת הימים, וכפי שכתב לאחד משואליו ... כי ימים אלו יקרי הערך - שעה ליום יחשב.

ב'אביר הרועים' הובא עוד מה שהעיד עליו בנו הרה"ק בעל ה'שם משמואל' זי"ע, שבימי חודש ניסן היה אביו ה'אבני נזר' מסבב והולך בעולמות העליונים. העיד הרה"ק ה'שם משמואל' זי"ע על אביו הרה"ק ה'אבני נזר' זי"ע, שמחמת גודל בהירות קדושת הימים אינו צריך לישון כלל. מהגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

לע"נ זקנינו היקר באנשים ר' שמשון בן הרב שמואל ז"ל נלב"ע ביום כ"ז אדר ב' תשנ"ה ת נ צ ב ה

ברכת מזל טוב
הגנו לברך ללידידנו היקר, פרע"ח, אוצר כלי המדה חתן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א, ה"ה ראש המולד הגה"צ ר' שלום סופר שליט"א ולבנו הרה"ג ר' מישל סופר שליט"א להגל הולדת הנכד - הבן יה"ד שיוזכו לרוב נחת ושובע שמחות וכוט"ס.

לעילוי נשמת
הרה"ק ה'תפארת שלמה' מראדומסק זי"ע נודב בעל"ש להגל יומא דהילולא יום שני כ"ט אדר הבעל"ט זכות בעל הילולא תגן בעדו אמון

לעילוי נשמת
מרת שרה רחל ע"ה בת ר' אברהם גרינשטיין נפטרה א' ניסן תשס"ג ת . נ . צ . ב . ה .

גלין זה מוקדש לזכות
מרת אלטע עטיל בת בלומא גיטל לרפ"ש

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב